inhæsive transeat; nam non inhæsive non.

Hoc idem dici potest de actione immanenti, ad hoc ee, ut maneret in subto, a quo fit, sufficeret, qd illi adhæreret per unionē illiq; licet igitur de ratē creationis, q.a actio creans esset recipi in subto, salvaretur hoc per adhesione in ipso, in quo, n, est inhæsiva: quandoquidē sine illa ita recipitur de facto, in tro creato actio creans &c.a Adversarios.

Sectio IV.a quænam posint supernaaliter creari, aut educi?

Supo 1.o: omne impole ee, qd idem tuy, sive successive, sive simul, educatur et creetur per eandē actionē. 1.a pars Ostat, q.a edutio ex conceptu suo, se ipsa dependet à præsupposito subto, et creatio ex conceptu suo, se ipsa à nullo præsupposito subto dependet: unde actio, quæ simul esset, creatio et eductio, se ipsa dependeret, et se ipsa, n, dependeret à subto, qd manifeste implicat.

Ostat 2.a pars q.a illa actio, si pro aliquo insti esset edutio, idenficaret secū rationē formalē, se ipsā dependendi à subto, in quo autē insti, existeret haberet nam, quā, quā cū ipsa est idenficatus, ut est certus: unde ig in nullo insti poset existere, in quo, n, eset se ipsa dependens à subto, pro inde quæ in nullo poset ee creatio, vel si in aliquo creatio eset, ex se, ig idenficaret secū, dependere se ipsa, et se ipsa, n, dependere à subto, variaret quæ pro diversitate instantium essam, qd totū est chimericum.

Supo 2.o, qd ois fra substaalis maalis, potest divinitus creari, qd iam statuimus disp. 3.a de fra substaali, sec.e 2.a, observatioe 3.a. His ita, Dico 1.o: ois fra accidentalis naaliter educibilis (præscindendo pro nunc ab eductioe) potest supernaaliter creari. Ostat q.a in hoc nulla est contradictio: imme de facto, divinitus creatur Eucharistica quantitas, si quidē post consecratioē conservatur per actionē independente à subto præsupposito, cū n, detur panis materia, à qua dependebat.

Dico 2.o: pole est, eductā per aliā actionē supernaaliter creari, et creatā, per aliā educi. Ostat hæc. Oclusio ex supra dictis de possibilitate actionis, quæ aliā actionē traiet: et videmus, q.a ex eo solū sequeretur, qd creatio se ipsa, n, dependeret à subto, et à subto dependeret per eductionē, et è contra de eductioe; sd hæc, contradictoria n, sunt ut amplius constabit: go.

Dico 3.o: unio substaalis, imo et quævis alius modus, possunt supernaaliter creari. Ostat 1.o arguto coi, in quolibet de possibili 2.o q.a n, minus fra substaalis maalis exigit à subto dependere, quā quilibet alius modus; sd potest Deus de pota absta, nam fra maali [illegible] quolibet modo: item, q.a licet de essentia modi dependens in actu 2.o: qd etiā cuilibet modo: item, q.a licet de essa modi sit ee affixus rei cuius est modus, hoc sufficienter salvatur, quin habeat essentialiter dependere ab ea, tanquā à subto inhæsionis; sd sufficit, qd dependeat ab illa, tanquā à tro adhesionis; sic de facto, creatio est essentialiter modus, adhærens tro, quin dependeat inhæsive à subto: hinc clare Ostat, Oclusio procedere de unioe, et quovis alio modo, sive sit, sive non eductus sui.

Dico 4.o: implicat eandē actionē ee simul creationē et eductionē adhuc respectu diversorū trorū. Patet, q.a ea actio, ut pote edutio, se ipsa, eset dependentia sui ab aliquo subto; cū quæ eset, rr, creatio, etiā se ipsa eset independentia sui à subto: unde secū idenficaret manifestā contradictionē.

Dico 5.o: n, repugnat eundē tuy, posse supernaaliter simul creari et educi per duas actiones totales, creantē aliā, alterā educentē. Oclusio, quo ad caput actionis totalis, Ostat, præcipue apud nos, qui tuemur, posse eundē effectū etiā naaliter produci per duplem actionē totalē. Quo ad caput actionis ut creativæ et eductivæ, etiā Ostat, q.a ille tuy, solum eset dependens à subto per eductionē, et independens ab eo per creationē: n, autē eset dependens, et independens absolute: unde non involveret contradictionem.

Dico 6.o: aia ralis (quæ ut supponitur et è, certe est naa sua creabilis, creatur quæ de facto) potest supernaaliter

educi. Ita coiter Nostri & a Ldᵒ. Authores & aliquos eth. è Nostris. Pbl a q. id, n̄ repugt, nec ex pte aīs, nec ex pte mās; n̄ ex pte aīs, q. sicut Deus potest, eundo 3ᵉ. exiges fig. equine V.g. illa creare Ita etiā poteut, n̄ annuendo exiges aīs rali, illū educere, vel reddatur disputas.

Non ex pte mās, q. hec eque substantialiter Ꝯplectur per aīs rals, sive educatur, sive creatu: vnde hec adhuc pro casu sue edu⁹is faceret ut mās totiꝰ substatiale. Accedit, qd licet mās n̄ habeat poā, pure nāals, vt aīs rals recipiat, propter ipsius spiritualitē, habet ad hoc munus poā obedials, quā ad modū nāa humana, licet n̄ habeat capacitem pure nāals, habet tam obedials ad dona supernaāia indis: sicut qo potest nāa, per actioñ indebitā recipere grāā V.g. ita mās potest recipere aīs rals.

Dico 2ᵒ: neque Angelus, neque mās I.ᵃ nāa sua creabiles pount supernaāliter educi. Ita coiter Authores apud 2ᵘᵐ Reynaldᵒ. 20. q. Pbl a Eduᵒ habet mephe & esen. se ipsa dependere à subtō aliquomodo incompleto, Ꝯpletibile quē propterea per tuū eductū: qo eduᵒ ex Ꝯceptu suo, petit tuū eductū eē Ꝯpletiūm subti, facere quē cum ipso Ꝯpotū mēā tnōe, ut aliter nullus tuū Ꝯpleat mās.

Ans cstatur q. a tota mās, sive capacitas, sive exigēā ad trandū eduoū alicuius tui, I. Ꝯsistit f. vel fdatur narrō in ipsius incompletē; atqui prosus impole est mās 13, quā esen. est poā, & n̄ actus, & Angelus, qui esen. est entus Ꝯpleta, facere ut mās I.ᵃ Ꝯpoone quē, n̄ resultat nisi ex actu, & poā incompletis: qo impole est Angelus & mās 13 educi.

Subsectio Vnica, oposita solbuntur argumenta.

Ob. 3ᵒ 2ᵒ. deducs Iᵒ: qd est f. tale, n̄ potest fieri, n̄ tale; sd eduᵒ est tralis dependēā à subtō: qo n̄ potest fieri, n̄ dependēā tralis. 2ᵒ. vnio implat, qd distaā sit indistiā; qo & qd eduᵒ, quæ est dependēā, sit independēā. Dio vtrumque entimema & nihil 3ᵒ.

deducs; nō eē, n̄ defendimus actioñ quæ se ipsa est dependēā, posse fieri independēē, sed rāos fals independenē, sd solū qd actio se ipsa dependens, potest à subtō, n̄ dependere per aliā rāos fals, n̄ dependendi.

Ob. 3ᵒ 3ᵒ: vnio & quilibet alius modus, est vlma actualitas dependens à priorī à subtō: qo n̄ potest creari. 2ᵒ. vnio, & quilibet alius modus, nec divinitus pount existere sine subtō; sd pount existere sine illo si pount creari: qo. 3ᵒ: si vnio crearetur totū Ꝯpotū V.g. humanus posset creare; sd hoc dici nequit, q. qd creatur fit ex nihilo, & Ꝯpotū fit ex ptibus: qo. 4ᵒ: eatenus mās & frā caant inte Ꝯpotū, quatenus influunt maāliter in vnione: qo si hæc crearetur, n̄ caaent inte Ꝯpotū.

Ad 1ᵘᵐ dispuo ans: vnio & quilibet alius modus indistus ab eduoē Dao; distus ab eduoē, nō & coā qoē, q. a adhuc modus indistus, poet per aliā actioñ dari & a dicta. Ad 2ᵘᵐ dispuo ans: sine subtō insitionis, I. actus insitionis Dao; pure insitionis nō, & sub eadē solue intra mīne nō coā. Aliud est, modū n̄ posse eē sine subtō cuius ē modus, & aliud dependere ab eo, tanquā à subtō insitionis, 13 saltem tur, per hoc pure, qd modus vnitur subtō, qd vt Ꝯstat, n̄ sequitur est 2ᵘᵐ.

Ad 3ᵘᵐ Ꝯsta mai, nō min & dispuo vlma pte probaōis: Ꝯpotū fit, idest, resultat, seu Ꝯstructur ex ptibus Ꝯd Dao, fit, idest, educitur nō. Ad 4ᵘᵐ nō ans: māā & frā, inē, caant totum quatenus vt poā Ꝯd actum, media vnioe illis Ꝯstituat.

Ob. 3ᵒ 4ᵒ 1ᵒ. actio, quæ simul eset eduᵒ & creatio, in diversas trons, solus eset dependēā, & n̄ dependēā aliūs; sd dependēā & n̄ dependēā in eādē vnius, & n̄ dependēā aliūs, sd dependēā & n̄ dependēā in diversas, n̄ implat: qo neque illa actio. 2ᵒ: māā & frā equi pount educi per vniā actioñ; atqui ea actio, eset creatio, mās & eduᵒ frāe: qo. Ad 1ᵘᵐ nō mai: ea enim actio, vt pte quā eā, eset eduᵒ & creaō, eset simul dependēā & n̄ dependēā sui. Ad 2ᵘᵐ dispuo mai: per vniā actiōn, quæ eset creatio vtriusque Dao; quā eset creatio vnius, & eduᵒ alterius nō, & min propter

daoẽ nẽ ẽcluois.

Ob. 3a 53 1o: tũ simul eductus et creatus per diversas actiones, esset simul dependens et n̄ dependens à subto: sd eydẽ tũ, dependere simul, et n̄ dependere, sunt ẽtratoã: gõ. 2o: creaõ, infert negaõẽ dependẽ tũ, à subto inhæsionis, et eduõ naõẽ independẽ; sd negaõ dependẽ tũ, à subto inhæsionis, est carẽa eduois; negaõ vero independẽ est careã creaõis: gõ creatio infert careẽ, et ẽ 3a: gõ creaõ et eduõ nequeunt ẽtungi ad pduoẽ vnius tũ.

Ad 1s distĩo maĩ: esset simul dependens, et non dependens abste nõ; et n̄ dependens per creaõẽ ẽdo, et eadem soluoẽ dista min., nõ cõq: tũ dependere per eduoẽ, et per creaoẽ n̄ dependere, nulla est ẽtradictio, q. tũ per creaoẽ, n̄ dependere solũ negat dependẽ, vĩ creationis; n̄ aũm omnẽ dependẽ, tũ à subto, gd nariũ erat vt daretur ẽtadictio. ẽstat soluõ exemplo corporis Xpti Dni, gd atque ẽtradioẽ ẽ, in cœlo extensũ per pp. seẽ circumscriptivẽ, et in Eucharistia, n̄ extensũ per pp. seẽ sacramentalẽ.

Ad 2s distĩo maĩ: creatio infert ẽ[illegible] naaliter ẽdo; infert esen. et mephe ẽnõ, et eadẽ soluoẽ limitandẽ sunt reliquẽ ẽpõeẽ. Creatio, et eduõ, sunt fẽ positivẽ, n̄ ẽtatoẽ, sd ẽtrariẽ vt calor et frigus, quorũ ẽiunctio potest dari divinitus; neque ẽẽ esen. se expellunt.

Ob. 3a 63 1o: nihil potest adhuc divinitus educi ex maã, gd n̄ ẽtineatur in poã ẽpara maĩ; sd aĩa n̄ ẽtinetur in poã para illius, q. n̄ est immersa maĩ, hoc est, n̄ dependet ab ea in ẽẽ et ẽservari: gõ. Distĩo maĩ: gd n̄ ẽtineatur in poã para pure naali nõ; obedĩali ẽdo, et sic ad minẽ. ẽrputũ vnice ẽbat, n̄ posse aliẽ naaẽ, naaliter educi de poã maĩ.

Ob. 2o ex 2. dñ[illegible]ceo: id solũ potest educi, gd ita indiget subto vt sine illo, n̄ posit ẽẽ et ẽservari naaliter; sd Deus nequit facere gd aĩa ralis, n̄ posit, ẽẽ et ẽservari naaliter sine subto: aliter ẽẽ, posset Deus

facere gd aĩa ralis, n̄ esset naã sua creabilis pro inde que ẽnũ eiũ mutaret: gõ aĩa, n̄ potest educi. Distĩo maĩ: id solũ potest educi, eduoẽ debita et naali ẽ[illegible]a ẽdo; eduoẽ indebita et miraculosa nõ.

ẽredo etem maĩ ẽbaem: Deus ẽẽ, nequit facere gd anima ralis, n̄ exigat naaliter, n̄ dependere à subto; hoc tam, n̄ tollit gd Deus, eiusdẽ ẽa hanc exigẽ, posit facere, gd in actu 2o dependeat: per hoc ẽẽ Deus, n̄ auferret ẽ[illegible] rali exigẽ, n̄ dependendi, sd solũ, n̄ annueret illi: pro quo nota, gd licet aĩa ralis habeat esen. exigẽ independendi à maã, n̄ tam est esen. independens in actu 2o.

Ob. 3o ex ingenioso [illegible]ula: in eo stat disc[illegible] tũ creabilis, ab eductibili, gd hic solũ esen. exigens à subto dependere, ille aũm, n̄ solũ est esen. exigens, n̄ dependere à subto, sd etiã est actua. esen. à subto independens; sd nec Deus facere potest, tũ actua. esen. independens à subto dependere: gõ. Neg. maĩ, quæ adhuc in doctrã, tanti ẽ[illegible], falsa est: 2a ipsũ ẽẽ aĩa ralis, n̄ fit independens à subto, per hunc entitem, sd per creaõnẽ ab ipsa, 22, distĩ: n̄, gõ identat seaẽ, actualẽ independẽ sd solum independẽ in actu 1o, sive exigẽ, n̄ dependendi, quæ vt potentialẽ, Deus potest vincere.

Ob. 4o: eduõ, neque f.. neque eminentaliter ẽtinet creaõẽ: gõ poni, n̄ potest loco creaõis: atque ponere tur n̄ aĩa educeretur: gõ. ẽ[illegible] 1o: nequit pẽ modũ ignobiliũ supleri modũ nobiliorẽ sd creatio est modus nobilior eductione: gõ. 2o: oculus, neque divinitus, potest audire adhuc acciden.: gõ neque aĩa ralis, adhuc acciden.

Ad argutũ ẽ[illegible] anti, distĩo coens: poni, n̄ potest quoad munus ẽsise ẽducendi aĩẽ nõ; quoad munus ẽducendi illã, independenter à subto ẽdo, et sic ad minẽ subsumptũ. ẽ[illegible] ẽfraõẽ 1o, potest naaliter: si ẽẽ Deus potest ẽ[illegible] Eucharisticẽ ponere dependentẽ à subto, suplebitur per eduoẽ creaõ qua ẽservatur, ẽ[illegible] Eucharistica. 2o, licet ẽfraõ admi-

tatur vera deberet, n. deficit: neque ee ut aia educeretur necesse erat, qd creatio per eductionem suppleretur; posset ee, creao ais permaneret simul cum eductione. 3o: data mari, et dissa mixi, dicendum est.

Coeterum solutio data ad argumentum ani. Ad 2m resp. concedo disparitatem est, quia in illo casu, oculus posset formale, principium audiendi, cum ab eo solum posset auditio vitaliter produci: aia v. n. posset rao formalis dependendi.

Ob. 2o: si aia ralis posset educi, sequeretur 1o: qd esset materialis. 2o qd esset corruptibilis et mortalis. 1a sequela pbt, quia id est materiale, qd a maa dependet; sed si aia ralis educeretur a maa dependeret: ergo. Pbt 2a, quia id est corruptibile et mortale, cujus conservatio potest desinere; sed in casu dicto conservatio animae posset desinere, cum posset desinere productio illius dependenter a maa: ergo.

Nego utramque sequelam, ad probationem 1ae, distinguo majorem: qd a maa dependet ex intrinseca sua exigentia sive in actu 1o, ita ut naturaliter nequeat ee sine maa, concedo; qd dependet prise in actu 2o contra ipsius exigentiam, nego, et tunc inversis dista minore, nego conseq. Sic quantitas Eucharistica, n. fit spiritualis, licet per creationem fiat in actu 2o independens a maa.

Ad probationem 2ae nego minorem; quae probatione inclusa non convincitur: licet ee, deficeret productio ais, dependenter a maa, tamen conservaretur aia, per creationem sibi connaturaliter debitam, sic quantitas Eucharistica, quando illi deficit creao miraculosa conservatur per eductionem sibi connaturaliter debitam.

Hinc constat, qd n. est contra Concilium Lateranense, qd aia ralis, posset divinitus educi: licet ee, tale Concilium damnet, asserentes, aiam ~~talem~~ intelectivam mortalem esse, hoc absurdum, damnatum, n. sequitur ex nra sententia, neque aliud caput est, ex quo inferatur eam oppositam Lateranensi Concilio.

DISPUTATIO IIIa. DE INFINITO.

Sectio Ia. quid sit infinitum et quotuplex?

Arist. hic cap. 6o, text 26, ita definivit infinitum: cujus semper aliquid est, extra. Unde communiter Philosophi illud definiunt: qd successive pertransiri n. potest: vult dicere, id, cujus qualibet parte, assignata, semper restat alia, et alia, sine fine assignanda. Constat, definitio ex ipsa voce, infinitum, ea ee significat, qd sine fine est.

Ad plenioris tamen intelligentiam in hac disputatione dicendorum, Nota 1o, qd infinitum tot includit partes, ut nec a Deo, possint, aut numerari successive, aut produci. 2o, qd infinitum, dicitur tale, per negationem partis finitae detractae ultra quam, n. restet alia, et alia, similiter finita, sine fine assignanda: n. autem dicitur tale, per inclusionem alicujus partis infinitae ad quam tandem deveniatur, post successivam partium, numerationem finitarum.

Rao hujus est, quia si pars infinitae ultima, esset v.g. pars C, inquiro, l. pars B, immediate antecedens C, esset etiam infinita, vel non. Si 2um neque ipsa pars C esset infinita, cum enim immediate succedat parti B finitam, solum distat finite ab ea, qd autem, solum finite dista a finito nequit ee infinitum. Si 1um, etiam pars A, immediate antecedens partem B erit infinita: antecederet ee partem infinitam sicut et B.

Nota 3o, qd infinitum ea ratione qua est infinitum, est infinibile seu, n. potest successive percurri: sic linea quantitatis versus orientem infinita, versus orientem esset infinibile. 4o qd unum infinitum f. in ratione infiniti, nequit ee majus alio; sed omnia infinita, f. ut talia, sunt equalia, cum omnia conveniant in eo, qd successive percurri, n. possint, sic f. tam infinitum est infinitum nostrum, quam infinitum capillorum ipsorum hominum.

Patet hoc, quia si ex duabus lineis infinitis, versus orientem, posset versus orientem una ee major altera, ea quae minor esset, posset versus orientem augeri ut majori equaret, si autem augeri posset, posset extra se totam aliquid augmentum habere, pro inde quae n. esset infinita cum haberet terminum, esset quae finibilis.

5o: qd potest unum infinitum ee materialiter infinite majus alio: sic si Deus produceret infinitum hominum esset hoc infinitum majus materialiter infinitum manuum eorundem: nam praeter infinitatem unitates manuum dexterarum, quorum illi esset equale, includeret etiam